

צוק איתן

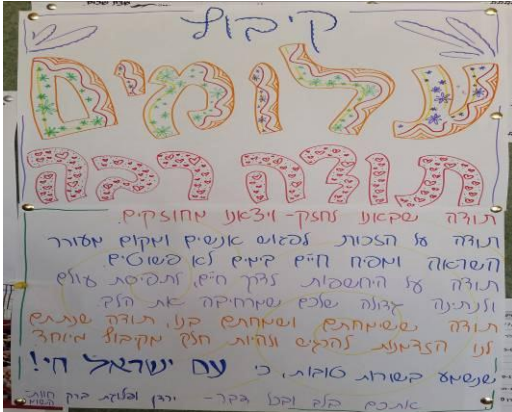

עדכונים מחשפת הקיבוץ הדתי

לפני אכילת

צרכון - מתוך יומון עלומים מספר 16

אחנו עדיין בעיצומה של המלחמה. השבוע התקיימה בעלומים ישיבת המזכירות הפעילה של הקבה"ד, שחבריה הגיעו לחזק אותנו על כושר העמידה. לאחר יום שקט יחסית, התקבלו הידיעות על הרוגים ופצועים בשטח הסמוך לבארי, וחדירה באזור הגדר על יד

נחל עוז. ליבנו עם המשפחות. הנה פרסום של חיים ילין, ראש המועצה האזורית אשכול, ביומון המועצה: "לצערנו הרב, גם היום הופיעו פרסומים בכלי התקשורת על מנהרה שנחשפה 'סמוך לבארי'. אבל שימו-לב: המנהרה המדוברת נחשפה 3.5 קילומטר מהישוב, בקרבת הגבול, ולא סמוך לבארי. הכתבים וגם דובר צה"ל מנסים להדגיש את גודל חשיבות גילוי המנהרה, ומוסיפים תרחישים דמיוניים של "מה היה יכול לקרות אילו הגיעו לישוב". זה כמובן לא מועיל לסף החרדה, אבל במקרה הזה צריך לומר שזה גם רחוק מלתאר את המציאות. חשוב להבהיר - לא נמצאה מנהרה בתוך אף אחד מהישובים, לא באשכול ולא בשאר המועצות האזוריות. אני יודע שיש הרבה שמועות שמתרועעות ו'אגדות אורבניות'. אין לזלזל בפוטנציאל של איום המנהרות, אבל חשוב שתדעו שיש הרבה פרסומים מאוד לא מדויקים שמעלים את מפלס החרדה"... אכן, קשה לשלוט בכל הפרסומים השגויים (למרות שאנחנו מנסים ליירט אותם כשהם קורים),

לא להפוך את רכבי עלומים לטנקים...

לכן מומלץ: קחו אותם בערבון מוגבל. באופן כללי עדיף לצפות בסרט טוב במקום בחדשות ... שר התחבורה ישראל כץ, ידיד טוב ואהוב, החליט להאריך את ההטבה של רכבת חינוך לתושבי שדרות, נתיבות ועוטף עזה. אצלנו, פינת ההפגה לחיילים עובדת שעות נוספות. יישר כוח לנוער שמפעיל את הפינה ודואג לחיילים. ... עם כל הרצון לסייע לחיילים נא לא להפוך את רכבי עלומים לטנקים ... עד כה יש נזק

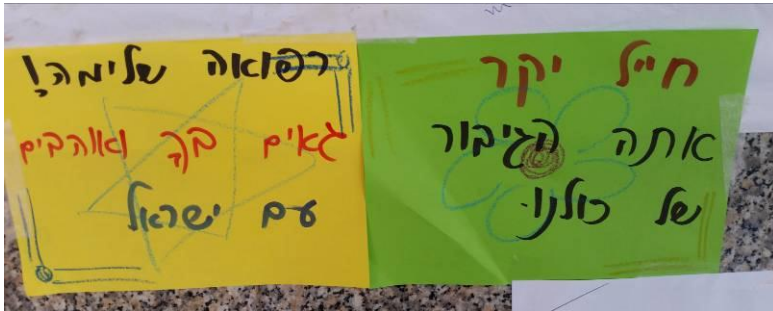
לרכבים באלפי שקלים! אין לרדת מהכביש עם רכבי עלומים, ואם בכל זאת חזרתם עם רכב מלא באבק - נא לשטוף את הרכב!

מתיק המכתבים

לחברי קיבוץ עלומים שלום רב, ביום ה- 21 ללחימה במבצע צוק איתן, יצאנו שלושה חברי גרעין ישורון - אלי טל, שושקה גלידאי ואנוכי, כדי לעזור ולו במקצת, לקיבוץ. חשבנו שעזרה פיזית בחדר אוכל ובמטבח שנותנים מענה לכל הפזורה הצבאית שבסביבה, יכולה להועיל. חשבנו שאולי נדרשת גם עזרה נפשית ותמיכה חברתית מהעורף... לא הבנו עד כמה אנו טועים. לא הבנו עד כמה אתם חזקים, עד כמה אתם מחזקים בדוגמא האישית שלכם את כל הסביבה. האמונה שלכם בצדקת הדרך, בניסיון לשמור על שיגרת החיים כדי להמשיך הלאה, היא נר לרגלכם ומושא להערצה. תמשיכו בדרככם. בתפילה לסיום שקט של הלחימה הזו על הבית. סילבי חורב - ישורון

מקבלים צו צמחונות מסא"ף (מא"ף) אורי שטר

אחרי עוד לילה שבו אתה בקושי ישן בין צבע אדום לצבע אדום. שוכב בשטחי הכינוס עם עיניים דומעות, וחושב על כל המשפחות שמקבלות עכשיו את ההודעה הנוראית והבלתי נתפסת על אובדן יקירם, בשר משרם, וחש את כאב השכול, הכאב שאותו לא ניתן לרפא. שואל את עצמי: איך קמים בבוקר כזה וממשיכים הלאה? והתשובה שלנו

צריכה להיות – לא רק שממשיכים, אלה שמגבירים את העוצמות של עם ישראל. מחזקים את המשפחות השכולות – ממשיכים להגיע ללוויות גם אם לא מכירים את הבנים, מגיעים לנחם, ובמידה ויש להם ילדים או אחים קטנים מביאים להם מתנות. מחזקים את הפצועים ומשפחותיהם – מבקרים,

דואגים שיהיה להם מקום לישון ליד בתי החולים, ובמידה ויש לכם אתרי תיירות או צימרים מזמינים אותם להירגע לאחר שיבריאו. במידה ואתה זמר שהחיל אוהב – לעשות הופעה אישית לחייל ולמשפחתו. מחזקים את החיילים והמפקדים בדרום – דואגים קודם כל למשפחותיהם שבעורף (מילה טובה ומעודדת, עוגה לשבת, הזמנה לילדים לאטרקציות, כל דבר שיקל על הנשים והילדים יתקבל בברכה). מגיעים לשמח את החיילים בשעות ההתרעננות, הן מבחינה פיזית (ומה שחסר כרגע זה החיזוק המוראלי והרוחני), הן של אמנים שהחיילים אוהבים (כן, זה כבוד גדול להופיע בפני 5 או 10 חיילים), והן של רבנים שהחיילים מעריכים ומכבדים (זה כבוד גדול לרב להגיע כדי ללמוד בחברותא אפילו עם חייל

אחד!). העוצמה שבה עם ישראל מתגלה בימים אלה היא בלתי נתפסת. אבל כמו ששמעתי פעם טיפ של אלופים (מקרמבו) שרוצים לנצח: "אתה מתחיל הכי מהר שלך, ולאט לאט אתה מגביר את המהירות!". עם ישראל, הגיע הזמן להגביר! ונסיים בדברים של ר' ישראל מקוזניץ: "כשכל ישראל יתנו יד זה לזה, תצטרפנה הידיים ותגענה עד לכסא הכבוד".

הכותב הוא חבר קיבוץ ראש צורים, ראש מטה חטיבת הנגל

נוער קבוצת יבנה מחליט – ועושה!

צדכון – מתוך הדף היומי של סדצ

היום החל בשקט מתעתע, עד כדי כך שבישיבת מטה צח"י היום אחר הצהריים, סיכמנו להדגיש שהשקט מדומה וחיבים להתנהג בכל הזהירות הנדרשת. לדאבוננו הרב, כולנו מבינים אחרי אירועי השעות האחרונות, שהשקט מדומה לחלוטין. כולנו חייבים לנהוג בכל הזהירות הנדרשת, ולפעול על פי הנחיות המיגון של 7 שניות ממרחב מוגן. אין לשלוח ילדים מתחת לגיל חטיבה לבד, לא לכולבו, לא לגנים ולא לפעילות. לאן הולכים הדברים? לא ברור לנו. תקוותנו שהלחימה של צה"ל לא תיפסק עד אשר יוסר איום המנהרות לחלוטין. למרות אי הוודאות, אנו נצמדים נכון לשעה זו לתכנית המקורית, ויותר מ-50% מאנשי הישוב נמצאים כאן הלילה. במידת הצורך נעדכן בבוקר על שינויים. היום הילדים נהנו עם כוכבי ערוץ הילדים, צולמו, והתכנית כבר הוקרנה בערוץ הילדים, מה שהוכיח שהכוכבים האמיתיים הם ילדינו שלנו! חדר כושר – פתוח בין 06:00 ל-09:00. בואו בכיף שלא נתנוון... תודה לחמי ולכל המפיקים החיצוניים על ערב התרבות המרומם: "שרים ומתחזקים". אכן שרנו והתחזקנו. כפי שפורסם ברביעי אחה"צ מתוכננת פעילות במלואת 9 שנים להתנתקות. הציניקים יאמרו שכותרת המפגש: "מכאן הכל התחיל...".

במלחמה הזו כבר מזמן ניצחנו.

רק כשעברתי בשלום את המחוסם הראשון שהציבה המשטרה הצבאית בדרך לקיבוץ סעד, התחלתי להיזכר איך מלחמה נראית ואיך מלחמה נשמעת. "לאן אתם?" שאלה שוטרת קשוחה שסירבה לתת לנו לעבור, "זהו שטח צבאי סגור" היא חרצה מולנו, ורק כשאמרתי לה שאנחנו חייבים להגיע לקיבוץ כי עוד רגע שבת ואין לנו שום מקום אחר ללכת אליו היא נעתרה ואפשרה לנו לדהור בדרכנו אל ארץ הדרום. שבועיים תמימים צפיתי במלחמה דרך מסכים. מסך הפייסבוק, מסך הטלוויזיה מלא בפרשנים, תמונות מעזה, תמונות של חיילים גיבורים, והרבה מסרים בוואטספ של אזרחים מתגייסים למען כולם. זה קצת מוזר לראות את הכול מרחוק. אפילו שהתגוררתי בעבר באזור עוטף עזה, אפילו שהייתי כתבת חדשות בזמן מלחמת עופרת יצוקה, אפילו שחוויתי למעלה מאלפיים אזעקות. כשאתה רחוק פיזית, גם המרחק בלב גדל. עד שלא יכולתי לסבול את הריחוק והחלטתי להגיע. את פנינו קיבלה תערובת של שקט עמוק השמור לאנשים שמתרחקים מן העיר, לצד רעש בלתי נסבל של פיצוצים עזים מכיוון עזה, ולחילופין מן הלוע הרועם של טנקים ישראלים. פחות משעה של נסיעה מפרידה בין תל אביב לבין עוטף עזה, אבל נראה שמדובר בארץ אחרת לחלוטין. זה נכון שמידי פעם היו בגוש דן אזעקות עולות ויורדות, זה נכון שמידי פעם נאלצנו לתפוס מחסה במדרגות הבניין, אבל שום דבר לא הכין אותי לקולות המלחמה העזים. מעט אזרחים מסתובבים בחוף, חיילים גיבורים יש בכל מקום. בבריכה, בכיתות בית הספר, בסניף תנועת הנוער, בחדרי הבוגרים של הקיבוץ. הקיבוץ הפך באחת למחנה צבאי גדול מלא ברוח גבורה. לא שהיה לי מושג איפה נישן ואיך נסתדר, אבל השמועה אמרה שקיבוצניקים זה עם שפותח את הדלת בעתות צרה, ואנשי סעד ידועים כבעלי לב חם, וכבר אירחו בעבר את תושבי וחיילי גוש קטיף. והנה בשער הישוב, כמו אברהם אבינו בפתח האוהל, ניצב כחום היום מוישלה גינזבורג ומבחינן בנו. והנה הוא אף רץ לסייע לאזרחים שהגיעו מרחוק, וכבר מסדר מקום לינה, וכבר אומר לאילנה אשתו "מהרי לושי ועשי עוגות", ושואל אם אנחנו רוצים משהו לשתות, ושלא נשכח לבוא לארוחת השבת. וזהו, השמש אט אט שוקעת, ברקע עזה המופגזת, ואור הלר מערוץ 10 המדווח מהשטח דיווח אחרון לפני שבת. פחות משלושה קילומטרים מפרידים בין הקרבות בעזה, לבין קיבוץ כפר עזה וסעד וניר-עם ועוד. תחת המבנה הממוגן שרים "לכה דודי" זה לצד זה חיילים בסדיר, במילואים, והקיבוצניקים שעדיין אחרי שבעים שנה ממשיכים להיות החלוצים האמיתיים של מדינת ישראל. ופתאום כל מילה מקבלת משמעות: 'התנערי מעפר קומי', והאוויר מלא באווירת חג של אנשים שאוהבים את עמם ואת אדמתם.

לפני השבת עוד הספקתי לכתוב בפייסבוק שלי כמה שמלחמה זה רע ולהדביק תמונות של ילדים פצועים מעזה, ופתאום אני מבינה שהמלחמה יכולה להיות גם משהו טוב של עקירת הרוע מהשורש. שאמנם יש לה מחיר, ומחיר כבד, אך היא גם מבררת ומבדילה בין כוחות האור לכוחות החושך. כי זו אינה מלחמה פיזית אלא מלחמה רוחנית.

ציור של הנזי ברנהרד, חבר קיבוץ סעד

ורק עכשיו כשהשכלנו להבין שהמלחמה האמתית היא לא בין טכנולוגיה צבאית למול אמצעי לחימה של כוחות גרילה, אלא זוהי מלחמה על ערכים וזכות הקיום, הבנת פתאום שניצחנו. כי החקלאי שממשיך לגדל את הגזר בקיבוץ סעד, והרפתן שממשיך תחת האש לחלוב את הפרה, והאלפים שמסתערים על המחוסם בכניסה כי הם רוצים לחלק אוכל לחיילים, והמיליון שנושאים כל העת תפילה, הם המנצחים האמיתיים. במלחמה הזו כבר מזמן ניצחנו, ניצחון רוח העם.

הכותבת התגוררה במשך עשר שנים באזור עוטף עזה, שימשה במשך שנתיים כתבת ערוץ אחד באזור שדרות, היתה שותפה לצוות ההפקה של "כנס השמיטה של ההתיישבות העובדת", ועשתה את השבת האחרונה בסעד.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוִיּוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

שבת שלום

נחמיה רפל וחברי המזכירות הפעילה